

Het vlees geworden Woord

**Kerstdeclamatorium
2021**

Hersteld Hervormde Vrouwenbond

Zingen: Komt, verwondert u hier, mensen: 1 en 3

1. Komt, verwondert u hier, mensen,
ziet, hoe dat u God bemint,
Hij vervuld der zielen wensen,
met dit nieuwgeboren Kind !
Ziet, die 't Woord is, zonder spreken,
ziet, die Vorst is, zonder pracht,
ziet, die 't al is, in gebreken,
ziet, die 't Licht is, in de nacht,
ziet, die 't goed is, dat zo zoet is,
wordt verstoten, wordt veracht.

3. Die de hemel heeft geschapen
en versiert het firmament,
moet hier in een kribbe slapen,
wordt in hooi en stro gewend.
Die de schone serafijnen
altijd heeft tot Zijn gebod,
heeft de beesten als de Zijnen,
laat Zich steken in dit kot,
in de doeken, in de hoeken
van dit huisje zonder slot

Lezen: Johannes 1: 1 - 4

1 In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God.
2 Dit was in den beginne bij God.
3 Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is.
4 In Hetzelve was het Leven, en het Leven was het Licht der mensen.

Lezen: Genesis 1: 1 - 3

1 In den beginne schiep God den hemel en de aarde.
2 De aarde nu was woest en ledig, en duisternis was op den afgrond; en de Geest Gods zweefde op de wateren.
3 En God zeide: Daar zij licht! en daar werd licht.

Gedicht

Alles was woest en ledig,
maar God maakte het vredig.
Hij schiep hemel en aarde
en alles was van waarde.
De wereld kwam vol leven tot Zijn eer,
elke scheppingsdag een beetje meer.

Lezen: Genesis 1: 26 en 27

26 En God zeide: Laat Ons mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en dat zij heerschappij hebben over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over het vee, en over de gehele aarde, en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt.
27 En God schiep den mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij ze.

Lezen: Spreuken 8: 23 - 31

23 Ik ben van eeuwigheid af gezalfd geweest; van den aanvang, van de oudheden der aarde aan.
24 Ik was geboren, als de afgronden nog niet waren, als nog geen fonteinen waren, zwaar van water;
25 Aler de bergen ingeest waren, voor de heuvelen was Ik geboren.

26 Hij had de aarde nog niet gemaakt, noch de velden, noch de aanvang van de stofjes der wereld.
27 Toen Hij de hemelen bereidde, was Ik daar; toen Hij een cirkel over het vlakke des afgronds beschreef;
28 Toen Hij de opperwolken van boven vestigde; toen Hij de fonteinen des afgronds vastmaakte;
29 Toen Hij der zee haar perk zette, opdat de wateren Zijn bevel niet zouden overtreden; toen Hij de grondvesten der aarde stelde;
30 Toen was Ik een voedsterling bij Hem, en Ik was dagelijks Zijn vermaken, te aller tijd voor Zijn aangezicht spelende;
31 Spelende in de wereld Zijns aardrijks, en Mijn vermaken zijn met de mensenkinderen.

Lezen: Genesis 2: 15 - 17

15 Zo nam de HEERE God den mens, en zette hem in den hof van Eden, om dien te bouwen, en dien te bewaren.
16 En de HEERE God gebod den mens, zeggende: Van allen boom dezès hofs zult gij vrijelijk eten;
17 Maar van den boom der kennis des goeds en des kwaads, daarvan zult gij niet eten; want ten dage, als gij daarvan eet, zult gij den dood sterven.

Gedicht

Eertijds maakte God een verbintenis.
Hij schiep ons naar Zijn gelijkenis.
De hof van Eden mochten wij binnentreden
en eten van bijna alle kruid en vrucht.
Niemand hoefde op de vlucht.

Zingen: Psalm 100: 2 en 4

2. De HEER' is God; erkent, dat Hij
Ons heeft gemaakt (en geenszins wij)
Tot schapen, die Hij voedt en weidt;
Een volk, tot Zijnen dienst bereid.

4. Want goedertieren is de HEER';
Zijn goedheid eindigt nimmermeer;
Zijn trouw en waarheid houdt haar kracht
Tot in het laatste nageslacht.

Lezen: Genesis 3: 6 en 7

6 En de vrouw zag, dat die boom goed was tot spijs, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, een boom, die begeerlijk was om verstandig te maken; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook haar man met haar, en hij at.
7 Toen werden hun beider ogen geopend, en zij werden gewaar, dat zij naakt waren; en zij hechtten vijgenboombladeren samen, en maakten zich schorten.

Gedicht

1. Gods schone schepping werd door ons
ontluisterd,
wij hoorden naar de eerste leugenaar,
die door de slang met sluwheid had
gefluisterd:
wat God tot u gezegd heeft is niet waar.

2. Wij namen, aten...alles werd
verduisterd.
De wereld was niet vredig meer en klaar.
Wij werden door een enge band
gekluiserd,
gevangen door de helse moordenaar.

3. Toen vluchtten wij van 's Heeren aangezicht.
De wind des daags deed onze harten beven.
Wij sidderden voor Gods geducht gericht.

4. Wij konden niet meer tot Gods glorie leven.
Wij werden uit het Paradijs verdreven en nergens gloorde meer een glimp van licht.

Lezen: Genesis 3: 22 en 23

22 Toen zeide de HEERE God: Ziet, de mens is geworden als Onzer één, kennende het goed en het kwaad! Nu dan, dat hij zijn hand niet uitsteke, en neme ook van den boom des levens, en ete, en leve in eeuwigheid.

23 Zo verzond hem de HEERE God uit den hof van Eden, om den aardbodem te bouwen, waaruit hij genomen was.

Zingen: Psalm 51: 1

Genâ, o God, genâ, hoor mijn gebed;
Verschoon mij toch naar Uw barmhartigheden;
Delg uit mijn schuld, vergeef mijn overtreden:
Uw goedheid wordt noch paal, noch perk gezet.
Ai, was mij wel van ongerechtigheid;
Mijn schuld is zwaar, ik heb Uw wet geschonden;
Zie mijn berouw, hoor, hoe een boet'ling pleit,
En reinig mij van al mijn vuile zonden.

Gedicht

1. In deze grote nood liet God ons horen:
Er is een weg die tot het leven leidt.
Ik heb uit Eva's zaad een Man verkoren,
Die zal voldoen aan Mijn gerechtigheid.

2. Hij zal de werken van de hel verstoren,
de vijand vellen in een harde strijd.
Ik heb de wereld lief, die ligt verloren,
en in Mijn Zoon vindt gij uw zaligheid.

3. Toen kwam er schemering in deze nacht.
Een enge poort des levens werd ontsloten.
De Heere Zelf had deze weg bedacht.

4. Er was weer hoop voor kleinen en voor groten.
God wilde niet voorgoed de mens verstoten,
maar redden door Zijn liefde en Zijn macht.

Lezen: Nederlandse Geloofsbelijdenis artikel 17

Wij geloven dat onze goede God, door Zijn wonderlijke wijsheid en goedheid, ziende dat zich de mens alzo in den lichamelijken en geestelijken dood geworpen, en geheel ellendig gemaakt had, Zichzelven begeven heeft om hem te zoeken, toen hij al bevende voor Hem vlood, en heeft hem getroost, belovende hem Zijn Zoon te geven, Die worden zou uit een vrouw, om den kop der slang te vermorzelen, en hem gelukkig te maken.

Lezen: Jesaja 17: 14B

Ziet, een maagd zal zwanger worden, en zij zal een Zoon baren, en Zijn naam IMMANUËL heten.

Lezen: Nederlandse Geloofsbelijdenis artikel 18

Wij belijden dan dat God de belofte die Hij den oudvaderen gedaan had door de mond Zijner heilige profeten, volbracht heeft, zendende Zijn eigen eniggeboren en eeuwigen Zoon in de wereld, ten tijde door Hem bestemd. Dewelke eens dienstknechts gestaltenis aangenomen heeft, en den mens gelijk geworden is, waarachtiglijk aannemende een ware menselijke natuur, met al haar zwakheden (uitgenomen de zonde), ontvangen zijnde in het lichaam der gelukzalige maagd Maria, door de kracht des Heiligen Geestes, zonder mans toedoen. En heeft niet alleen de menselijke natuur aangenomen, zoveel het lichaam aangaat, maar ook een ware menselijke ziel, opdat Hij een waar mens zou zijn.

Lezen: Jesaja 9: 5 en 6

5 Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst;

6 Der grootheid dezer heerschappij en des vredes zal geen einde zijn op den troon van David en in zijn koninkrijk, om dat te bevestigen, en dat te sterken met gericht en met gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid toe.

Zingen: Een roze, fris ontloken: 1 en 2

1. Een roze, fris ontloken,
Uit tere wortel kwam.

Want d'oudheid had gesproken:

'Zij bloeit uit Jesse's stam'.

Die heeft een bloem gebracht.

Al in de koude winter,

Te midden van de nacht.

2. Die bloem van wond're luister,
Waarvan Jesaja sprak,

Bloeid' op, toen door het duister

Het licht der wereld brak.

Toen is in stille nacht

Maria's Kind geboren,

Dat ons Gods heilwoord bracht.

3. Die bloem, zo klein en teder,

Met hare geur zo zoet,

Brengt ons de zonne weder,

Die 't duister wijken moet.

O Jezus, Mens en God,

bij U is wel geborgen

Ons aards en eeuwig lot.

Gedicht

In den beginne was voor velen
het Heil in nevelen gehuld.

Totdat in 't uur van 't welbehagen,

begon de Zon des heils te dagen

en werd de profetie vervuld.

De lang Beloofde kwam op aarde,
Gods enige en eigen Zoon.

Voor mensen, in hun schuld verloren,

maar uit genade verkoren,

Verliet Hij willig troon en kroon.

Lezen: Lukas 1: 26 en 30 - 33

26 En in de zesde maand werd de engel Gabriël van God gezonden naar een stad in Galilea, genaamd Nazareth;

30 En de engel zeide tot haar: Vrees niet, Maria, want gij hebt genade bij God gevonden.

31 En zie, gij zult bevrucht worden, en een Zoon baren, en zult Zijn naam heten JEZUS.

32 Deze zal groot zijn, en de Zoon des Allerhoogsten genaamd worden; en God, de Heere, zal Hem den troon van Zijn vader David geven.

33 En Hij zal over het huis Jakobs Koning zijn in der eeuwigheid, en Zijns Koninkrijks zal geen einde zijn.

Gedicht

Daar daald' een engel tot Maria neer,
Hij bracht een boodschap van Zijn Hemelheer':
Heil', o maagd, gij vond genâ bij God,
u wacht, Maria, 't grootst en heilrijkst lot.

Gij krijgt een Zoon, en Jezus is Zijn naam.
Die weer de mens brengt met zijn God tezaam.
Zijn macht is groot, Hij, 's Allerhoogsten Zoon,
neemt weer bezit van Davids Koningstroon.

Dat rijk zal duren tot in eeuwigheid,
en satans macht wijkt voor Zijn majesteit.
Eens buigt zich alles aan Zijn voeten neer,
Hij is de Christus, aller scheps'len Heer'.

Lezen: Mattheüs 1: 1 en 16 - 17

1 Het boek des geslachts van JEZUS CHRISTUS, den Zoon van David, den zoon van Abraham.

16 En Jakob gewon Jozef, den man van Maria, uit welke geboren is JEZUS, gezegd Christus.

17 Al de geslachten dan, van Abraham tot David, zijn veertien geslachten; en van David tot de Babylonische overvoering, zijn veertien geslachten; en van de Babylonische overvoering tot Christus, zijn veertien geslachten.

Zingen: Lofzang van Zacharias: 1

Lof zij den God van Israël,
Den HEER, die aan Zijn erfvolk dacht,
En, door Zijn liefderijk bestel,
Verlossing heeft teweeg gebracht;
Een hoorn des heils heeft opgericht;
't Geen Davids huis was toegezegd,
Dat wil Hij ons nu schenken;
Gelijk Gods trouw, van 's aardrijks ochtendstond,
Door der profeten wijzen mond,
Zich hiertoe aan de vaderen verbond.

Lezen: Lukas 2: 6 en 7

6 En het geschiedde, als zij daar waren, dat de dagen vervuld werden, dat zij baren zoude.

7 En zij baarde haar eerstgeboren Zoon, en wond Hem in doeken, en legde Hem neder in de kribbe, omdat voor henlieden geen plaats was in de herberg.

Gedicht

't Veranderde ál
In Bethlehems stal:
Het vee hoort hier thuis ,
Maar nu wordt 't een huis.
Een woning voor armen, waar juist deze nacht,
Het Kind wordt geboren, zolang reeds verwacht.

Het Kind is Gods Zoon,
Het kon toch niet armer.
De hemel Zijn troon!
Maar nu daalt Hij neer,
Hij toch aller Heer', dan hier is te zien.
Hij zal 't straks Zelf zeggen: Ik kom, dat Ik dien.

Uit Davids geslacht
werd Hij toch verwacht.
Van Koninklijk bloed!
Maar zie, hoe Hij moet
op aarde nu komen, geen pracht en geen praal.
Een kribbe voor beesten, is dat Zijn onthaal?

Lezen: 2 Korinthe 8: 9

Want gij weet de genade van onzen Heere Jezus Christus, dat Hij om uwentwil is arm geworden, daar Hij rijk was, opdat gij door Zijn armoede zou rijk worden.

Zingen: In de stad van Koning David

In de stad van koning David, in een nederige stal,
lag een Kindje in de kribbe, 't was de Koning van 't heelal.
Jezus Christus, God en Heer', daald' op aard als Redder neer.

Hij zocht woning op de aarde, om te redden van de dood,
allen die in Hem geloven, die Hem zoeken in hun nood.
Jezus Christus, God en Heer', daald' op aard als Redder neer.

Eenmaal zal Hij wederkomen, die eens woonde in een stal.
Hij zal komen op de wolken, zodat elk aanschouwen zal:
Jezus Christus, God en Heer', daald' op aard als Redder neer.

Lezen: Lukas 1: 8 - 12

8 En er waren herders in diezelfde landstreek, zich houdende in het veld, en hielden de nachtwacht over hun kudde.

9 En ziet, een engel des Heeren stond bij hen, en de heerlijkheid des Heeren omscheen hen, en zij vreesden met grote vreze.

10 En de engel zeide tot hen: Vreest niet, want, ziet, ik verkondig u grote blijdschap, die al den volke wezen zal;

11 Namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids.

12 En dit zal u het teken zijn: gij zult het Kindeken vinden in doeken gewonden, en liggende in de kribbe.

Lezen: 1 Timotheüs 3: 16

16 En buiten allen twijfel, de verborgenheid der godzaligheid is groot; God is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in den Geest, is gezien van de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid.

Zingen: Lofzang van Maria: 1

Mijn ziel verheft Gods eer;
Mijn geest mag blij den HEER'
Mijn Zaligmaker noemen,
Die, in haar lagen staat,
Zijn dienstmaagd niet versmaadt,
Maar van Zijn gunst doet roemen.

Lezen: Lukas 2: 13 - 15

13 En van stonde aan was er met den engel een menigte des hemelsen heirlegers, prijzende God en zeggende:

14 Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen.

15 En het geschiedde, als de engelen van hen weggevaren waren naar den hemel, dat de herders tot elkander zeiden: Laat ons dan heengaan naar Bethlehem, en laat ons zien het woord, dat er geschied is, hetwelk de Heere ons heeft verkondigd.

Gedicht

De hemeldeuren gingen open:
een duizendvoudig' eng'len stem
ving jub'lend aan om God te eren.
De herders, harten vol begeren
zij haasten zich naar Bethlehem.

Nog mag de hele wereld horen:
er is in Christus heil bereid.
Die onder hun ellende zuchten
en schuldverslagen tot Hem vluchten,
die scheldt Hij al hun zonde kwijt.

Lezen: Johannes 1: 14

14 En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van den Vader), vol van genade en waarheid.

Zingen

Ere zij God

Gedichten: Marinus Nijssen
F. v/d Schoot- v. Dam
Martine de Wit
Liederen: Joh. de Heer
Op Toonhoogte